

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 29.

Vydána dne 13. května 1933.

 Obsah: 78. Úmluva mezi republikou Československou a republikou Rakouskou o sociálním pojištění.

78.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Rakouskou o sociálním pojištění.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY RAKOUSKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM
A DRUHÝM ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou
Rakouskou o sociálním pojištění.

President republiky Československé a spol-
kový president republiky Rakouské dohodli se
na tom, aby vzájemné styky na poli sociálního
pojištění byly smluvně upraveny. Za tím úče-
lem jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Česko-
slovenské:

pana Dra Jana Brablece,

odborového přednostu ministerstva sociální péče,

a

pana Dra Květoslava Gregora,

ministerského radu v ministerstvu zahraničních věcí;

Spolkový president republiky
Rakouské:

pana Dra Roberta Kerbera,

ministerského radu v spolkovém ministerstvu pro
sociální právu.

Vertrag

zwischen der Republik Österreich und der
Čechoslovakischen Republik über Sozialversi-
cherung.

Der Bundespräsident der Republik Öster-
reich und der Präsident der Čechoslovaki-
schen Republik sind übereingekommen, die
wechselseitigen Beziehungen auf dem Gebiete
der Sozialversicherung vertraglich zu regeln.
Zu diesem Zwecke haben zu Bevollmächtigten
ernannt:

Der Bundespräsident der
Republik Österreich:

Herrn Dr. Robert Kerber,

Ministerialrat im Bundesministerium für soziale
Verwaltung;Der Präsident der Čechoslova-
kischen Republik:

Herrn Dr. Jan Brablec,

Sektionschef im Ministerium für soziale Fürsorge,

und

Herrn Dr. Květoslav Gregor,

Ministerialrat im Ministerium des Äußern,

Tito zmocněnci, předloživše si navzájem plné moci a shledavše je správnými a náležitými, shodli se na tomto:

A. Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

Tato úmluva týká se

1. nemocenského pojištění dělníků (včetně zemědělských dělníků) a zaměstnanců ve vyšších službách (včetně veřejných zaměstnanců),

2. úrazového pojištění dělníků (včetně zemědělských dělníků) a zaměstnanců ve vyšších službách,

3. pensijního pojištění zaměstnanců ve vyšších službách,

4. pojištění u báňských bratrských pokladen.

Za úrazové pojištění podle č. 2 pokládá se také úrazové zaopatření, jež nahrazuje veřejnoprávní pojištění.

Článek 2.

Oba státy kladou bez újmy ustanovení čl. 15 co do dávek z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1 příslušníky druhého státu a jejich pozůstalé na roveň vlastním státním příslušníkům a jejich pozůstalým.

Článek 3.

(1) Při provádění odvětví sociálního pojištění, uvedených v čl. 1, použití dlužno zásadně právních předpisů státu, na jehož území se vykonává zaměstnání rozhodné pro pojištění. Z tohoto pravidla jsou tyto výjimky:

a) Vyšle-li podnik (zaměstnavatel), jenž má své sídlo (bydliště) v jednom státě, zaměstnance k přechodnému zaměstnání do území druhého státu, použije se po dobu jednoho roku právních předpisů státu, v němž je sídlo vysílajícího podniku (bydliště zaměstnavatelovo). Právní předpisy tohoto státu platí i pro zaměstnání, jež podle své povahy vyžaduje opětovného, v jednotlivém případě jeden rok nepřesahujícího pobytu v druhém státním území. Nejvyšší správní úřady obou států mohou jednorozhodně lhůtu ve výjimečných případech vzájemnou dohodou prodloužit.

die nach Vorlegung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

A. Allgemeine Bestimmungen.

Artikel 1.

Dieser Vertrag bezieht sich auf

1. die Krankenversicherung der Arbeiter (einschließlich der Landarbeiter) und Angestellten (einschließlich der öffentlichen Angestellten),

2. die Unfallversicherung der Arbeiter (einschließlich der Landarbeiter) und Angestellten,

3. die Pensionsversicherung der Angestellten,

4. die Bruderladenprovisionsversicherung.

Als Unfallversicherung im Sinne des Punktes 2 gilt auch eine Unfallfürsorge, die an die Stelle der öffentlich-rechtlichen Versicherung tritt.

Artikel 2.

Die beiden Staaten stellen unbeschadet der Bestimmungen des Artikels 15 für die Leistungen aus den in Artikel 1 bezeichneten Zweigen der Sozialversicherung den eigenen Staatsangehörigen und ihren Hinterbliebenen die Angehörigen des anderen Staates und ihre Hinterbliebenen gleich.

Artikel 3.

(1) Bei der Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung finden grundsätzlich die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dessen Gebiet die für die Versicherung maßgebende Beschäftigung ausgeübt wird. Von dieser Regel gelten folgende Ausnahmen:

a) Werden Arbeitnehmer von einem Betriebe (Arbeitgeber), der in dem einen Staate seinen Sitz (Wohnsitz) hat, zu einer vorübergehenden Beschäftigung in das andere Staatsgebiet entsandt, so finden für die Dauer eines Jahres die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dem der Sitz des entsendenden Betriebes (Wohnsitz des Arbeitgebers) gelegen ist. Die Rechtsvorschriften dieses Staates gelten auch für eine Beschäftigung, die ihrer Natur nach einen wiederholten, in jedem einzelnen Falle ein Jahr nicht übersteigenden Aufenthalt im anderen Staatsgebiet erfordert. Die beiden obersten Verwaltungsbehörden können die Frist von einem Jahr in Ausnahmefällen einvernehmlich verlängern.

b) Na pojištění zaměstnanců

1. veřejných dopravních podniků jednoho státu, kteří — ať přechodně, ať na pohraničních tratích nebo v pohraničních nádražích trvale — jsou zaměstnáni na území druhého státu,

2. podniků republiky Československé, československých zemí, okresů a obcí a podniků republiky Rakouské, rakouských spolkových zemí a obcí, kteří jsou zaměstnáni na území druhého státu,

použití jest právních předpisů toho státu, v němž má své sídlo správa podniku, již tito zaměstnanci podléhají ve svých osobních věcech. U československých státních drah, u rakouských spolkových drah a u poštovních správ obou států rozhoduje sídlo vyššího správního orgánu.

Za podnik po rozumu ustanovení písm. a) a b) pokládá se také i pobočka nebo jiné stálé zařízení, jež zřídí podnik, mající své sídlo v jednom státě, ve státě druhém.

c) Na pojištění zaměstnanců diplomatických a skutečných konsulárních zastupitelstev a jinakých úřadů (celních úřadů atd.) jednoho státu, které mají své sídlo v druhém státě, použije se právních předpisů vysílajícího státu, jsou-li tito zaměstnanci občany tohoto státu. Totéž platí pro pojištění zaměstnanců přednostů, členů a jiných úředníků jmenovaných úřadů. Vyžádal-li si to však zaměstnavatel při ujednání služebního poměru, platí právní předpisy státu přijímacího.

(2) Rozhodují-li podle odst. 1. při podniku (zaměstnavateli), který má sídlo (bydliště) v jednom státě, právní předpisy druhého státu co do zaměstnání v tomto státě, klade se zaměstnání po rozumu těchto právních předpisů na roveň podniku.

(3) Je-li posuzovati úraz nastalý v jednom státě podle zákonů o úrazovém pojištění druhého státu, platí předpisy těchto zákonů, i pokud jde o další nároky na náhradu škody, jež z důvodu úrazu lze uplatňovati podle zákonů prvního státu; totéž platí, podléhá-li podnik úrazovému zákonodárství jen v jednom z obou států. Utrpí-li železniční zaměstnanec úraz, vykonáváje zaměstnání podle odst. 1., písm.

b) Auf die Versicherung der Bediensteten

1. der in dem einen Staate bestehenden öffentlichen Verkehrsunternehmungen, die — sei es vorübergehend, sei es auf Grenzstrecken oder in Grenzstationen dauernd — im Gebiete des anderen Staates beschäftigt sind,

2. von Betrieben der Republik Österreich, der österreichischen Bundesländer und Gemeinden und von Betrieben der Tschechoslowakischen Republik, der tschechoslowakischen Länder, Bezirke und Gemeinden, die im Gebiete des anderen Staates beschäftigt sind,

finden die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dem die Stelle des Betriebes ihren Sitz hat, der solche Bedienstete in ihren Personalangelegenheiten unterstehen. Bei den österreichischen Bundesbahnen, den tschechoslowakischen Staatsbahnen und den beiderseitigen Postverwaltungen ist der Sitz der höheren Verwaltungsstelle maßgebend.

Als Betrieb im Sinne der Bestimmungen unter a) und b) gilt auch eine Zweigniederlassung oder sonstige ständige Einrichtung, die ein Betrieb, der seinen Sitz in dem einen Staate hat, in dem anderen Staate begründet.

c) Auf die Versicherung der Bediensteten der beiderseitigen diplomatischen und berufskonsularischen Vertretungen und der sonstigen amtlichen Stellen (Zollämter usw.) des einen Staates, die im anderen Staate ihren Sitz haben, finden die Rechtsvorschriften des entsendenden Staates Anwendung, wenn die Bediensteten diesem Staate angehören. Das gleiche gilt für die Versicherung von Bediensteten der Leiter, der Mitglieder und der sonstigen Beamten der genannten Stellen. Jedoch gelten die Rechtsvorschriften des Empfangsstaates, wenn der Dienstgeber dies bei Begründung des Dienstverhältnisses beantragt.

(2) Ist nach Absatz 1 bei einem Betriebe (Arbeitgeber), der seinen Sitz (Wohnsitz) in dem einen Staate hat, das Recht des anderen Staates für eine Beschäftigung in diesem Staate maßgebend, so ist die Beschäftigung im Sinne dieses Rechts einem Betriebe gleichzuhalten.

(3) Fällt der in dem einen Staat eingetretene Unfall unter die Unfallversicherungsgesetze des anderen Staates, so gelten deren Vorschriften auch insoweit, als es sich um anderweitige Entschädigungsansprüche handelt, die wegen des Unfalles nach den Gesetzen des ersteren Staates geltend gemacht werden; dies gilt auch, wenn ein Betrieb nur in einem der beiden Staaten der Unfallver-

b), č. 1 při provozu cizí dráhy, posuzuje se tato dráha při použití předcházejících ustanovení jako vlastní dráha zaměstnavcov. Věty prvé se použije obdobně také při ostatních odvětvích sociálního pojištění uvedených v čl. 1.

(4) Použití právních předpisů jednoho státu podle odst. 1. a 2. má také v zápětí, že nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění tohoto státu jsou příslušni pro provádění sociálního pojištění.

(5) Byly-li zaplaceny příspěvky nositeli pojištění jednoho státu, ačkoliv by byly měly být zapraveny nositeli pojištění druhého státu, pokládá se nejprve zmíněný nositel pojištění tak dlouho za příslušna, dokud příslušnost nebude stanovena vzájemnou dohodou nebo dokud spor o příslušnost nebude pravoplatně rozhodnut; v úrazovém pojištění spravuje se však zatímni příslušnost podle nemocenského pojištění dotčeného zaměstnance. Zjednání zákonného stavu působí však jen pro pojistné v budoucnu splatné a pro budoucí pojistné případy.

(6) Ustanovení odst. 1.—4. neplatí pro posádky lodí (vlečných lodí atd.), plujících na Dunaji a na vodách s ním spojených, a pro ostatní osoby trvale zaměstnané na těchto lodích, jakož i pro posádky letecké.

Článek 4.

(1) Při provádění některého z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1 poskytnou nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění jednoho státu nositelům, úřadům a soudům sociálního pojištění druhého státu správní nebo právní pomoc v témž rozsahu, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění. Zejména prozkoumají na žádost nositelé sociálního pojištění jednoho státu, stejně jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění, další trvání práva na požívání dávek u osob, jimž se dostává odškodnění od nositele pojištění druhého státu, a provedou lékařské prohlídky. Nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění zjistí dále v stejném rozsahu, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění, vše, co jest nutné k objasnění skutkové podstaty a to — spěchá-li věc

siherungsgesetzgebung unterliegt. Erleidet ein Eisenbahnbediensteter während einer Beschäftigung gemäß Absatz 1, lit. b), Z. 1, einen Unfall beim Betrieb einer fremden Bahn, so wird diese Bahn bei Anwendung vorstehender Bestimmung der eigenen Bahn des Bediensteten gleichgestellt. Satz 1 ist auf die übrigen in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung entsprechend anzuwenden.

(4) Die Anwendung der Rechtsvorschriften des einen Staates gemäß den Absätzen 1 und 2 hat auch zur Folge, daß die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung dieses Staates zur Durchführung der Sozialversicherung zuständig sind.

(5) Sind Beiträge an den Versicherungsträger des einen Staates entrichtet, obwohl sie an den Versicherungsträger des anderen Staates hätten entrichtet werden sollen, so gilt der erstere Versicherungsträger so lange als zuständig, bis die Zuständigkeit einverständlich festgestellt oder ein Streit über die Zuständigkeit rechtskräftig entschieden ist; in der Unfallversicherung jedoch richtet sich die vorläufige Zuständigkeit nach der Krankenversicherung des betreffenden Arbeitnehmers. Die Herstellung des gesetzlichen Zustandes wirkt nur für künftig fällige Versicherungsbeiträge und künftig eintretende Versicherungsfälle.

(6) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 4 gelten nicht für die Bemanning der die Donau und die mit ihr in Verbindung stehenden Gewässer befahrenden Schiffe (Schlepper usw.) und die sonstigen auf diesen Schiffen ständig beschäftigten Personen sowie für die Bemanning der Luftfahrzeuge.

Artikel 4.

(1) Bei der Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung werden die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des einen Staates den Trägern, Behörden und Gerichten der Sozialversicherung des anderen Staates Verwaltungs- beziehungsweise Rechtshilfe in demselben Umfange leisten, wie wenn es sich um die Durchführung der eigenen Sozialversicherung handelte. Insbesondere werden die Träger der Sozialversicherung des einen Staates auf Antrag in der gleichen Weise, wie wenn es sich um die Durchführung der eigenen Sozialversicherung handelte, die Fortdauer des Bezugsrechtes von Personen prüfen, die von einem Versicherungsträger des anderen Staates Entschädigung beziehen, und ärztliche Untersuchungen besorgen. Ferner stel-

a pokud jsou k tomu podle vlastních předpisů oprávněni — i z moci úřední.

(2) Odst. 1. platí obdobně při provádění československého invalidního a starobního pojištění.

Článek 5.

(1) Při provádění některého z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1., čítají v to i československé invalidní a starobní pojištění, poskytnou řádné soudy právní pomoc (včetně pomoci v řízení exekucím) podle předpisů platných pro věci občanské a obchodní. Pravoplatným rozsudkům soudním jsou v otázce vykonatelnosti postaveny na roveň vykonatelné výměry (platební příkazy, výkazy nedoplatků) nositelů pojištění o vymáhání pojistného a jiných pohledávek z pojistného poměru, opatří-li je nejvyšší správní úřad nositele pojištění doložkou „vyhotoveno za účelem výkonu exekuce“ a připojí-li razítko a podpis.

(2) Pohledávky nositelů pojištění jednoho státu z nedoplatků na pojistném požívají v exekucím, konkursním a vyrovnacím řízení ve státě druhém týchž přednostních práv jako příslušné pohledávky nositelů pojištění státu posléze jmenovaného.

Článek 6.

(1) Pro rozsah náhrady výloh za právní pomoc (včetně pomoci při výkonu exekuce) nebo za správní pomoc podle článku 4. a 5. platí předpisy státu, jemuž náleží úřad pomoci poskytnoutí.

(2) Pohledávky na náhradu podle odst. 1. jsou splatny, pokud nebude mezi zúčastněnými činiteli něco jiného umluveno, ke dni, kterého bylo skončeno úřední jednání, jež dalo podnět k výlohám. Pohledávky jsou splatny do měsíce po oznámení ve měně, ve které vzešly. V prodlení jest platiti čtyřprocentní úrok ode dne splatnosti.

len die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung in demselben Umfange wie zur Durchführung der eigenen Sozialversicherung, in eiligen Fällen — soweit sie im Rahmen der eigenen Vorschriften dazu befugt sind — auch von Amts wegen, dasjenige fest, was zur Aufklärung des Sachverhaltes notwendig ist.

(2) Absatz 1 gilt entsprechend für die Durchführung der čechoslovakischen Invaliditäts- und Altersversicherung.

Artikel 5.

(1) Bei Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung einschließlich der čechoslovakischen Invaliditäts- und Altersversicherung leisten die ordentlichen Gerichte Rechts-(einschließlich Vollstreckungs-)hilfe nach Maßgabe der für Zivil- und Handelssachen geltenden Vorschriften. Den rechtskräftigen Urteilen der Gerichte sind hinsichtlich der Vollstreckung vollstreckbare Bescheide (Zahlungsaufträge, Rückstandsausweise) der Versicherungsträger über die Einforderung von Beiträgen und sonstigen Forderungen aus dem Versicherungsverhältnis gleichgestellt, wenn sie von der obersten Verwaltungsbehörde des Versicherungsträgers unter Beifügung von Siegel und Unterschrift mit dem Vermerke „Ausgefertigt zum Zwecke der Zwangsvollstreckung“ versehen sind.

(2) Forderungen von Versicherungsträgern des einen Staates aus Beitragsrückständen genießen bei der Zwangsvollstreckung sowie im Konkurs- und Ausgleichsverfahren im anderen Staate dieselben Vorrechte wie entsprechende Forderungen von Versicherungsträgern des letzteren Staates.

Artikel 6.

(1) Für den Umfang des Ersatzes von Auslagen für Rechts- (einschließlich Vollstreckungs-) oder Verwaltungshilfe gemäß Artikel 4 und 5 gelten die Vorschriften des Staates, dem die hilfeleistende Stelle angehört.

(2) Ersatzforderungen gemäß Absatz 1 werden, sofern nicht zwischen den beteiligten Stellen etwas anderes vereinbart ist, in dem Zeitpunkte fällig, in dem die Amtshandlung, die den Anlaß zur Entstehung der Auslagen gegeben hat, abgeschlossen ist. Die Forderungen sind binnen Monatsfrist nach Bekanntgabe in der Währung zu tilgen, in der sie entstanden sind. Bei Verzug sind sie mit vier vom Hundert vom Tage der Fälligkeit an zu verzinsen.

Článek 7.

(1) Konsulové obou států pokládají se za zmocněny, aby zastupovali zaměstnance-občany svého státu před veškerými nositeli, úřady a soudy sociálního pojištění druhého státu. Vnitrostátní právní předpisy, podle nichž se vyžaduje zastoupení zvláštním právním zástupcem, jsou nedotčeny.

(2) Jde-li o příslušníky druhého státu, je o skončení úrazového šetření uvědomiti neprodleně příslušný konsulární úřad tohoto státu.

Článek 8.

Nejvyšší správní úřady obou států dohodnou se o tom, jak by bylo upravití pokud možno nejúčelněji přímý styk co do podání příslušníků jednoho státu na nositele, úřady a soudy sociálního pojištění druhého státu.

Článek 9.

Při podávání opravných prostředků ve věcech některého z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1., čítajíc v to i československé invalidní a starobní pojištění, pokládají se zákonné lhůty za zachovány i tehdy, došel-li opravný prostředek včas u nositele, úřadu nebo soudu sociálního pojištění druhého státu. V těchto případech budiž opravný prostředek neprodleně zaslán

ministerstvu sociální péče v Praze, je-li k rozhodnutí o něm příslušnou instance československá, a

spolkovému ministerstvu pro sociální správu ve Vídni, je-li k rozhodnutí příslušnou instance rakouská.

Článek 10.

Předpisy o osvobozeních nebo úlevách kolovních nebo poplatkových, týkající se provádění vlastního sociálního pojištění v jednom státě, platí stejně i při provádění sociálního pojištění druhého státu.

Artikel 7.

(1) Die Konsuln der beiden Staaten gelten als ermächtigt, die ihrem Staate angehörenden Arbeitnehmer vor allen Trägern, Behörden und Gerichten der Sozialversicherung des anderen Staates zu vertreten. Innerstaatliche Rechtsvorschriften, welche die Vertretung durch einen besonderen Rechtsvertreter anordnen, bleiben unberührt.

(2) Von dem Abschlusse von Unfalluntersuchungen ist, wenn es sich um Angehörige des anderen Staates handelt, der zuständigen Konsularbehörde dieses Staates unverzüglich Nachricht zu geben.

Artikel 8.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten werden sich darüber verständigen, in welcher Weise der unmittelbare Verkehr hinsichtlich der Eingaben der Angehörigen des einen Staates an die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des anderen Staates möglichst zweckdienlich geregelt werden könnte.

Artikel 9.

Bei Einlegung von Rechtsmitteln in Angelegenheiten der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung einschließlich der čechoslovakischen Invaliditäts- und Altersversicherung gelten die gesetzlichen Fristen auch dann als gewahrt, wenn das Rechtsmittel rechtzeitig bei einem Träger, einer Behörde oder einem Gerichte der Sozialversicherung des anderen Staates eingegangen ist. In diesen Fällen ist die Rechtsmittelschrift unverzüglich,

wenn eine österreichische Stelle zur Entscheidung über das Rechtsmittel zuständig ist, an das Bundesministerium für soziale Verwaltung in Wien,

wenn eine čechoslovakische Stelle zur Entscheidung zuständig ist, an das Ministerium für soziale Fürsorge in Prag abzugeben.

Artikel 10.

Die in einem Staate für die Durchführung der eigenen Sozialversicherung getroffenen Bestimmungen über Befreiungen oder Erleichterungen hinsichtlich der Stempel- oder Rechtsgebühren kommen in gleicher Weise auch der Durchführung der Sozialversicherung des anderen Staates zugute.

B. Ustanovení zvláštní.*I. Nemocenské pojištění.*

Článek 11.

Pobyt v pohraničním území druhého státu (dohoda o úpravě osobního styku v malém pohraničním styku ze dne 18. ledna 1923) nepokládá se pro poskytování dávek z nemocenského pojištění a pro nárok na dobrovolné nemocenské pojištění za pobyt v cizině.

Článek 12.

(1) Při pobytu v pohraničním území může zavázaný nositel pojištění poskytovat dávky buď sám nebo požádati nositele nemocenského pojištění druhého státu o jich poskytnutí.

(2) Požádá-li zavázaný nositel pojištění nositele nemocenského pojištění druhého státu o poskytnutí dávek v pohraničním území, poskytne požádaný nositel dávky, řídě se dožadáním. Dožadnému nositeli pojištění se nahradí skutečně vzešlé výlohy; pro náhradu nákladů za věcné dávky platí při tom sazby, jichž má použití požádaný nositel pojištění pro své vlastní oprávněné osoby. Článek 6., odst. 2. platí obdobně. Zúčastnění nositelé pojištění mohou sjednatí podrobnosti.

(3) Nositelé pojištění obou států mohou učiniti dohody podle zásad odstavce 2. také v případech, ve kterých jsou zavázáni poskytnouti dávky do míst druhého státu ležících mimo pohraniční území.

Článek 13.

(1) Se svolením nejvyšších správních úřadů mohou nositelé nemocenského pojištění a jejich svazy ujednatí, že pro poskytování dávek z nemocenského pojištění, pro jejich trvání a výši, jakož i pro nárok na dobrovolné nemocenské pojištění budou započítávány doby nemocenského pojištění v druhém státě.

(2) Měl-li by pojištěnec nároky na dávky zároveň z trvajících a někdejšího pojištění aneb ze dvou někdejších pojištění proti nositelům obou států, přísluší mu dávky jen od

B. Besondere Bestimmungen.*I. Krankenversicherung.*

Artikel 11.

Der Aufenthalt im Grenzgebiet des anderen Staates (Übereinkommen betreffend die Regelung des Personenverkehrs im kleinen Grenzverkehr vom 18. Jänner 1923) gilt für die Gewährung der Leistungen aus der Krankenversicherung und das Recht auf freiwillige Krankenversicherung nicht als Aufenthalt im Auslande.

Artikel 12.

(1) Beim Aufenthalt im Grenzgebiet kann der verpflichtete Versicherungsträger die Leistungen entweder selbst gewähren oder einen Träger der Krankenversicherung des anderen Staates um die Gewährung der Leistungen ersuchen.

(2) Ersucht der verpflichtete Versicherungsträger einen Träger der Krankenversicherung des anderen Staates um die Gewährung der Leistungen im Grenzgebiete, so hat dieser die Leistungen nach Maßgabe des Ersuchens zu gewähren. Dem ersuchten Versicherungsträger sind die tatsächlich verauslagten Kosten zu erstatten; für die Erstattung der Kosten der Sachleistungen gelten dabei die Gebührensätze, die der ersuchte Versicherungsträger für seine eigenen Berechtigten anzuwenden hat. Artikel 6, Absatz 2, gilt entsprechend. Die beteiligten Versicherungsträger können Näheres vereinbaren.

(3) Die beiderseitigen Versicherungsträger können Vereinbarungen nach den Grundsätzen des Absatzes 2 auch für die Fälle treffen, in denen sie zur Gewährung von Leistungen nach Orten des anderen Staates außerhalb des Grenzgebietes verpflichtet sind.

Artikel 13.

(1) Mit Zustimmung der obersten Verwaltungsbehörden können die beiderseitigen Träger der Krankenversicherung und ihre Verbände vereinbaren, daß für die Gewährung der Leistungen aus der Krankenversicherung, ihre Dauer und Höhe sowie für das Recht auf freiwillige Krankenversicherung Zeiten der Krankenversicherung im anderen Staate angerechnet werden.

(2) Hätte der Versicherte gleichzeitig aus einer bestehenden und einer abgelaufenen oder aus zwei abgelaufenen Versicherungen Leistungsansprüche gegenüber Trägern beider

onoho nositele, u něhož jest ještě povinně pojištěn nebo u něhož naposled vystoupil z pojistné povinnosti.

(3) Nárok na dobrovolné nemocenské pojištění odpočívá po dobu, po kterou trvá zaměstnání podléhající povinnému nemocenskému pojištění v druhém státě.

II. Pojištění důchodové.

a) Všeobecná ustanovení.

Článek 14.

Pokud jde o dávky z pojištění důchodového (čl. 1., č. 2. až 4.), čítajíc v to i jakékoliv přídavky, nepokládá se pro oprávněné osoby, jež jsou příslušníky jednoho z obou států, pobyt v druhém státě za pobyt v cizině.

Článek 15.

(1) Českoslovenští státní občané budou co do započtení dřívějších služebních dob podle §§ 126, odstavec 1., č. 3. a 127, odst. 1., č. 3. a 4. rakouského zákona o pojištění zaměstnanců ve vyšších službách postaveni na roveň rakouským spolkovým občanům, mají-li československé státní občanství alespoň od 30. června 1929 a požádají-li o záznam těchto dob do šesti měsíců po vyhlášení úmluvy v obou státech; nebyli-li však v posledních třech měsících před tímto dnem pojištění podle rakouského zákona o pojištění zaměstnanců ve vyšších službách, budou postaveni na roveň rakouským spolkovým občanům, požádají-li o záznam do šesti měsíců po vstupu do zaměstnání, podléhajícího pojištění podle zmíněného zákona u příslušného nositele pensijního pojištění, předložíce potřebné průkazy.

(2) Státní příslušníci obou států nejsou však na roveň postaveni, pokud jde o použití §§ 127, odst. 2., písm. b), 128 a 136, odst. 2. a 6. rakouského zákona o pojištění zaměstnanců ve vyšších službách a § 176 československého zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, jakož i pokud jde o použití § 24, odst. 1. československého zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen v otázce započtení dob mimo doby nemoci.

Článek 16.

(1) Dožaduje-li se někdo dávky z důchodového pojištění jednoho z obou států, má

Staaten, so gebühren ihm die Leistungen nur seitens jenes Trägers, bei dem er noch pflichtversichert ist oder bei dem er zuletzt aus der Pflichtversicherung ausschied.

(3) Das Recht auf freiwillige Krankenversicherung ruht für die Dauer einer krankenversicherungsspflichtigen Beschäftigung im anderen Staate.

II. Rentenversicherungen.

a) Allgemeines.

Artikel 14.

Für die Leistungen aus den Rentenversicherungen (Artikel 1, Z. 2 bis 4) einschließlich allfälliger Zulagen zu denselben gilt für Berechtigte, die einem der beiden Staaten angehören, der Aufenthalt im anderen Staate nicht als Aufenthalt im Auslande.

Artikel 15.

(1) Den österreichischen Bundesbürgern werden čechoslovakische Staatsangehörige für die Anrechnung von Vordienstzeiten nach den §§ 126, Absatz 1, Z. 3 und 127, Absatz 1, Z. 3 und 4 des österreichischen Angestelltenversicherungsgesetzes gleichgestellt, wenn sie die čechoslovakische Staatsangehörigkeit mindestens seit dem 30. Juni 1929 besitzen und wenn sie die Vormerkung dieser Zeiten binnen sechs Monaten nach Verlautbarung des Vertrages in beiden Staaten, wenn sie aber in den letzten drei Monaten vor diesem Zeitpunkte nach dem österreichischen Angestelltenversicherungsgesetze nicht versichert waren, binnen sechs Monaten nach Eintritt in eine nach diesem Gesetze versicherungspflichtige Stellung beim zuständigen Träger der Pensionsversicherung unter Vorlage der erforderlichen Nachweisungen verlangen.

(2) Eine Gleichstellung der beiderseitigen Staatsangehörigen findet nicht statt hinsichtlich der Anwendung der §§ 127, Absatz 2, lit. b, 128 und 136, Absätze 2 und 6, des österreichischen Angestelltenversicherungsgesetzes und des § 176 des čechoslovakischen Pensionsversicherungsgesetzes der Privatangestellten in höheren Diensten sowie des § 24, Absatz 1, des čechoslovakischen Bruderladengesetzes über die Anrechnung von Zeiten außer Krankheitszeiten.

Artikel 16.

(1) Wer eine Leistung aus einer Rentenversicherung eines der beiden Staaten bean-

nositeli pojištění oznámiti, zda podléhal důchodovému pojištění druhého státu a jaké dávky má z tohoto pojištění.

(2) Krácené důchody (čl. 19., odst. 3.), které nepřesahují měsíčně částku 40 Kč nebo 8 šilinků mohou být odbyty kapitálovou hodnotou.

b) Úrazové pojištění.

Článek 17.

Podnikatelům nesmí být předpisováno vyšší pojistné na úrazové pojištění proto, že podnik má své sídlo v druhém státě.

Článek 18.

Ustanovení článku 12. platí také pro léčení při podnikových úrazech.

c) Pensijní pojištění zaměstnanců ve vyšších službách.

Článek 19.

(1) Byly-li za pojištěnce zapraveny příspěvky na československé a rakouské pojištění, sečtou se tyto příspěvkové doby pro zachování nároků (čák), pro dosažení čekací doby a pro přípustnost dobrovolného pokračování v pojištění, nikoliv však pro přípustnost placení uznávacího poplatku; za příspěvkové doby platí doby, za něž bylo zapláceno pojistné, nebo doby, jež plynuly od měsíce, v němž došlo ku přihlášce nebo v němž byla nositelem pojištění nebo příslušným úřadem zjištěna pojistná povinnost, jakož i doby získané převodem aneb nákupem (pravé příspěvkové doby). Případná zákonná omezení započitatelnosti těchto dob jsou i při sečítání nedotčena. Pravým příspěvkovým dobám kladou se na roveň i jinak započitatelné doby, jestliže a pokud podle právních předpisů státu, v němž byly získány, působí ve směrech shora uvedených (rovnocenné doby). Je-li předepsán pro nápad starobního důchodu zvláštní počet příspěvkových měsíců, příspěvkové doby se sečtou. Kryjí-li se doby v obou státech, počítají se jen jednoduše.

spricht, hat dem Versicherungsträger anzugeben, ob er einer Rentenversicherung des anderen Staates unterlag und welche Leistungen er aus dieser bezieht.

(2) Gekürzte Renten (Artikel 19, Absatz 3), die den Betrag von 8 S oder 40 Kč monatlich nicht übersteigen, können mit ihrem Kapitalwert abgefunden werden.

b) Unfallversicherung.

Artikel 17.

Unternehmer dürfen zur Unfallversicherung nicht deshalb mit höheren Versicherungsbeiträgen herangezogen werden, weil der Betrieb seinen Sitz im anderen Staate hat.

Artikel 18.

Die Vorschriften des Artikels 12 gelten auch für die Heilbehandlung auf Grund von Betriebsunfällen.

c) Pensionsversicherung der Angestellten.

Artikel 19.

(1) Sind für einen Versicherten Beiträge zur österreichischen und zur čechoslovakischen Versicherung entrichtet, so werden die Beitragszeiten für die Aufrechterhaltung der Anwartschaften (Ansprüche), für die Erfüllung der Wartezeit und für die Zulässigkeit der freiwilligen Fortsetzung der Versicherung, jedoch nicht für die Zulässigkeit der Zahlung der Anerkennungsgebühr zusammengerechnet; als Beitragszeiten gelten Zeiten, für die Beiträge gezahlt wurden oder die seit dem Monat der Anmeldung oder der Feststellung der Versicherungspflicht durch den Versicherungsträger oder die zuständige Behörde liefen, sowie durch Überweisung (Überführung) oder Einkauf erworbene Zeiten (echte Beitragszeiten). Allfällige gesetzliche Beschränkungen der Anrechenbarkeit dieser Zeiten bleiben auch bei der Zusammenrechnung aufrecht. Den echten Beitragszeiten sind auch sonstige anrechenbare Zeiten gleichgestellt, wenn und insoweit sie nach dem Rechte des Staates, in dem sie erworben wurden, in den eingangs angeführten Beziehungen wirken (gleichgestellte Zeiten). Soweit für den Anfall der Altersrente eine besondere Zahl von Beitragsmonaten vorgeschrieben ist, werden die Beitragszeiten zusammengerechnet. Decken sich Zeiten in beiden Staaten, sind sie nur im einfachen Ausmaße zu rechnen.

(2) Doby nemocí, kterými se zachovávají nároky podle zákonodárství jednoho státu, jakož i doby, po které byl požíván invalidní (starobní) důchod, zachovávají také nároky ve druhém státě; totéž platí o dobách, po které byl placen uznávací poplatek, pokud pojistný případ nastane v těchto dobách, nebo pokud po nich následují bezprostředně příspěvkové doby. K jinakým dobám udržujícím nároky přihlížejí nositelé každého státu podle svých vnitrostátních právních předpisů.

(3) Nastane-li pojistný případ, poskytují nositelé pojištění obou států důchod, na nějž je nárok podle vnitrostátních předpisů, přihlížejíce k odstavci 1. a 2. tohoto článku. Pro vyměření důchodu vezmou se za základ vnitrostátní příspěvkové doby. Ze základní částky platí se však jen díl, který odpovídá poměru vnitrostátních pravých příspěvkových dob k úhrnu pravých příspěvkových dob v obou státech; ku pravým příspěvkovým dobám se při tom připočítávají rovnocenné doby a doby, po které v jednom státě byl placen uznávací poplatek, je-li nositel pojištění druhého státu povinen poskytovat dávky jen proto, že se k těmto dobám přihlíží. Není-li ve stanovách nositele pojištění ustanovení o základní částce, pokládá se za základní částku invalidní důchod, který určují stanovy pro dobu, kdy byla dokončena čekací doba. Stejně jako základní částka dělí se dávky, jejichž výměra nezávisí na získání doby, jakož i nejnižší dávky. Ku krácení podle předchozích ustanovení nedojde, nebylo-li získáno v jednom z obou států aspoň 12 započítatelných příspěvkových měsíců; v tomto případě není nároku proti nositeli pojištění tohoto státu.

(4) Nebyla-li při služebním (podnikovém) úrazu čekací doba ještě dokonána, přísluší důchod jen od onoho nositele pojištění, u něhož byla osoba, která utrpěla úraz, pojištěna v době úrazu, a to podle právních předpisů tohoto nositele pojištění.

Článek 20.

Článek 19. neplatí sice pro výbavné, platí však — s výjimkou poslední věty odst. 3. —

(2) Krankheitszeiten, die nach der Gesetzgebung des einen Staates die Anwartschaft erhalten, sowie Zeiten, während derer die Invaliditäts(Alters)rente bezogen wurde, erhalten auch die Anwartschaft im anderen Staate; das gleiche gilt für Zeiten, während derer Anerkennungsgebühr gezahlt wurde, sofern in diesen Zeiten der Versicherungsfall eintritt oder ihnen Beitragszeiten unmittelbar nachfolgen. Die sonstigen die Anwartschaft erhaltenden Zeiten berücksichtigen die Versicherungsträger jedes Staates nach ihrem innerstaatlichen Rechte.

(3) Beim Eintritt eines Versicherungsfalles gewähren die Versicherungsträger beider Staaten die Rente, auf die nach den innerstaatlichen Vorschriften unter Berücksichtigung der Absätze 1 und 2 dieses Artikels ein Anspruch besteht. Der Berechnung der Rente werden die innerstaatlichen Beitragszeiten zugrunde gelegt. Von dem Grundbetrage ist aber nur der Teil zu zahlen, der dem Verhältnis der innerstaatlichen echten Beitragszeiten zur Summe der echten Beitragszeiten in beiden Staaten entspricht; den echten Beitragszeiten werden hiebei die gleichgestellten Zeiten und Zeiten, während derer in dem einen Staate eine Anerkennungsgebühr gezahlt wurde, zugerechnet, wenn nur infolge ihrer Berücksichtigung die Leistungspflicht des Versicherungsträgers des anderen Staates entsteht. Sehen die Satzungen (Statuten) des Versicherungsträgers einen Grundbetrag nicht vor, so gilt als Grundbetrag die in den Satzungen (Statuten) für den Zeitpunkt der Vollendung der Wartezeit festgesetzte Invaliditätsrente. In gleicher Weise wie der Grundbetrag werden Leistungen, deren Ausmaß von der erworbenen Zeit unabhängig ist, sowie Mindestleistungen geteilt. Die Kürzung im Sinne der vorstehenden Bestimmungen entfällt, wenn in einem der beiden Staaten nicht mindestens zwölf Beitragsmonate anrechenbar sind; in diesem Falle besteht gegen den Versicherungsträger dieses Staates kein Anspruch.

(4) Ist bei einem Dienst(Betriebs)unfall die Wartezeit noch nicht zurückgelegt, so gebührt nur von jenem Versicherungsträger eine Rente, bei dem der Verunglückte im Zeitpunkt des Unfalles versichert war, und zwar nach den Rechtsvorschriften dieses Versicherungsträgers.

Artikel 20.

Artikel 19 gilt nicht für den Ausstattungsbeitrag, er gilt jedoch — mit Ausnahme des

také pro odbytné jednou pro vždy, které se krátí stejně jako základní částka.

Článek 21.

Je-li úhrn dávek vypočtený podle čl. 19. nižší než dávka, jež by příslušela oprávněnému v jednom z obou států sama o sobě podle vnitrostátních předpisů a na základě příspěvkové doby získané v tomto státě, zvýší nositel pojištění dávku, jež jde na jeho vrub, o tento rozdíl; pro srovnání použije se zlaté relace obou měn. Přísluší-li z pojištění jednoho státu jednorázová, z pojištění druhého státu však opětující se platba, přepočte se ku srovnání platba vyplývající z pojištění tohoto druhého státu podle pojistně technických zásad v platbu onoho druhu, jež přísluší podle vlastního pojištění.

Článek 22.

Pokud podle vnitrostátních předpisů důchod, hledíc k jinému nároku, se krátí nebo odpočívá, jsou si příslušné československé a rakouské nároky rovny. Nejvyšší správní úřady dohodnou se v otázce provádění na podrobnostech.

Článek 23.

Nositelé pojištění obou států stanoví dávky, jež mají poskytovat, a vydají o tom výměr. Příslušnému nositeli pojištění druhého státu jest předem poskytnouti příležitost, aby se vyjádřil, bylo-li pojistné zapraveno nositelům pojištění obou států. Je-li tu již podle vnitrostátních právních předpisů nárok neodvisle od této úmluvy, poskytne se prozatímní dávka. Jinak možno poskytnouti prozatímní dávku.

Článek 24.

Stanovil-li nositel pojištění dávku, nepřihlednuv plně k ustanovením této úmluvy, stanoví se dávka znovu podle této úmluvy, i když předpoklady pro poskytování dávky byly splněny již získáním vnitrostátních příspěvkových dob. Dřívější výměr pozbývá pak novým stanovením dávky účinnosti. Totéž platí, došlo-li ku změně v poměrech, které

Schlußsatzes des Absatzes 3 — auch für die einmalige Abfertigung, die wie der Grundbetrag gekürzt wird.

Artikel 21.

Ist die nach Artikel 19 berechnete Gesamtleistung kleiner als die Leistung, die in einem der beiden Staaten allein nach innerstaatlichen Vorschriften und auf Grund der in diesem Staate zurückgelegten Beitragszeit dem Berechtigten zustehen würde, so hat der Versicherungsträger die ihm zur Last fallende Leistung um den Unterschiedsbetrag zu erhöhen; für den Vergleich wird von der Goldrelation der beiden Währungen ausgegangen. Gebührt aus der Versicherung des einen Staates eine einmalige, aus der des anderen Staates eine laufende Zahlung, so wird für den Vergleich die Zahlung aus der Versicherung des anderen Staates nach versicherungstechnischen Grundsätzen in eine Zahlung nach Art der aus der eigenen Versicherung gebührenden umgerechnet.

Artikel 22.

Soweit nach innerstaatlichem Rechte eine Rente mit Rücksicht auf einen anderen Anspruch gekürzt wird oder ruht, stehen die entsprechenden österreichischen und čechoslovakischen Ansprüche einander gleich. Über die Durchführung vereinbaren die obersten Verwaltungsbehörden das Nähere.

Artikel 23.

Die Versicherungsträger beider Staaten stellen die von ihnen zu gewährenden Leistungen fest und erteilen hierüber einen Bescheid. Dem entsprechenden Versicherungsträger des anderen Staates ist vorher Gelegenheit zur Äußerung zu geben, wenn Beiträge an Versicherungsträger beider Staaten entrichtet sind. Ist der Anspruch auch ohne die Bestimmungen dieses Vertrages nach innerstaatlichem Rechte begründet, so ist eine vorläufige Leistung zu gewähren. Im übrigen kann eine vorläufige Leistung gewährt werden.

Artikel 24.

Hat ein Versicherungsträger eine Leistung festgestellt, ohne die Bestimmungen dieses Vertrages voll zu berücksichtigen, so ist die Leistung auf Grund der Vertragsbestimmungen neu festzustellen, auch wenn die Leistungsvoraussetzungen schon durch die innerstaatlichen Beitragszeiten erfüllt sind. Der frühere Bescheid wird mit der Neufeststel-

jsou podle předpisů této úmluvy rozhodny pro stanovení dávky.

Článek 25.

Nositelé pojištění obou států mohou sjednati, že běžné platby, jež mají býti poskytovány podle předcházejících ustanovení, bude vypláceti zcela jeden z nich; druhý mu pak běžně nahradí částky naň připadající.

Článek 26.

Pokud zaměstnání má vliv na nárok na dávky, jejich výměru a trvání, je zaměstnání vykonávané v druhém státě postaveno na roveň zaměstnání v tuzemsku.

d) Pojištění u báňských bratrských pokladen.

Článek 27.

Ustanovení čl. 19 a 21 až 26 platí obdobně v poměru mezi československým a rakouským pojištěním u báňských bratrských pokladen.

C. Ustanovení závěrečná.

Článek 28.

(1) Každý z obou států vydá samostatně ustanovení o provedení této úmluvy, pokud je to pro jeho obor zapotřebí.

(2) Ustanovení podle toho vydaná se sdělí nejvyššímu správnímu úřadu druhého státu.

Článek 29.

Nejvyšší správní úřady obou států dohodnou se o tom, jak by bylo zařídit, pokud možno jednoduše a s nejmenšími náklady, doručování a platby ku provádění sociálního pojištění z území jednoho státu do území druhého státu.

Článek 30.

Nositelé pojištění obou států mají se dle možnosti vzájemně uvědomovati, doví-li se, že pojištěnec přeložil pobyt z území jednoho

lung unwirksam. Das gleiche gilt, wenn in den Verhältnissen, die nach den Bestimmungen dieses Vertrages für die Feststellung der Leistung maßgebend sind, eine Änderung eintritt.

Artikel 25.

Die Versicherungsträger der beiden Staaten können vereinbaren, daß die nach den vorstehenden Bestimmungen zu gewährenden laufenden Zahlungen von dem einen Versicherungsträger voll ausgezahlt werden; der andere erstattet dann laufend die ihm zur Last fallenden Beträge.

Artikel 26.

Soweit Beschäftigungen den Anspruch auf Leistungen, ihr Ausmaß oder den Fortbezug von Leistungen beeinflussen, sind Beschäftigungen, die im anderen Staate ausgeübt werden, inländischen Beschäftigungen gleichzuhalten.

d) Bruderladenprovisionsversicherung.

Artikel 27.

Die Bestimmungen der Artikel 19 und 21 bis 26 gelten entsprechend im Verhältnis zwischen der österreichischen und tschechoslowakischen Bruderladenprovisionsversicherung.

C. Schlußbestimmungen.

Artikel 28.

(1) Die Bestimmungen zur Ausführung dieses Vertrages werden von jedem der beiden Staaten, soweit sie für seinen Bereich erforderlich sind, selbständig getroffen.

(2) Die hienach getroffenen Bestimmungen sollen der obersten Verwaltungsbehörde des anderen Staates mitgeteilt werden.

Artikel 29.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten werden sich darüber verständigen, in welcher Weise Zustellungen und Zahlungen zur Durchführung der Sozialversicherung aus dem Gebiete des einen Staates in das des anderen möglichst einfach und mit möglichst geringen Kosten bewirkt werden.

Artikel 30.

Die Versicherungsträger beider Staaten sollen sich tunlichst gegenseitig benachrichtigen, wenn ihnen bekannt wird, daß ein Ver-

státu do území druhého státu. Nositelé pojištění mohou se dohodnouti o podrobnostech.

Článek 31.

Nejvyšší správní úřady obou států rozhodují v oboplné dohodě o sporech, jež se vyskytnou při výkladu a použití této úmluvy. Nedojde-li k dohodě, platí pro další řízení předpisy smírčí a rozhodčí smlouvy mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 5. března 1926.

Článek 32.

(1) Vzejde-li mezi nositeli, úřady nebo soudy sociálního pojištění obou států v jednotlivém případě spor o to, má-li se použít práva jednoho nebo druhého státu, může až do rozhodnutí podle čl. 31 nositel pojištění, u něhož nejprve byl ohlášen nárok ze sporného pracovního poměru, poskytnouti prozatímní péči, byl-li by tu nárok podle právních předpisů obou států. Nositel důchodového pojištění může provedením této péče pověřiti nositele nemocenského pojištění. Péče záleží v poskytování dávek, k nimž by byl povinen nositel pojištění podle právních předpisů pro něj platných.

(2) Byla-li prozatímní péče odepřena nebo nebyla-li poskytnuta v potřebném rozsahu, může dozorcí úřad na podanou stížnost přiměti nositele pojištění, aby poskytl prozatímní péči, a stanoviti míru dávek. Je-li spor mezi nositeli pojištění, kteří nepodléhají témuž dozorcímu úřadu, rozhodne nejvyšší správní úřad, je-li toho potřeba, v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(3) Nositel pojištění posléze zavázaný nahradí nositeli pojištění, jenž poskytl prozatímní péči, náklady tím vzešlé. Článek 6, odst. 2. platí obdobně.

Článek 33.

Nejvyšším správním úřadem po rozumu této úmluvy jest pro Československou repu-

sicherter seinen Aufenthalt vom Gebiete des einen Staates in das des anderen verlegt. Die Versicherungsträger können hierüber nähere Vereinbarungen treffen.

Artikel 31.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten entscheiden im beiderseitigen Einvernehmen über Streitigkeiten, die sich bei der Auslegung und bei der Anwendung des vorliegenden Vertrages ergeben. Kommt es nicht zu einer Einigung, so richtet sich das weitere Verfahren nach dem Vergleichs- und Schiedsgerichtsvertrage zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslovakischen Republik vom 5. März 1926.

Artikel 32.

(1) Wird zwischen Trägern, Behörden oder Gerichten der Sozialversicherung der beiden Staaten im Einzelfalle die Frage streitig, ob das Recht des einen oder des anderen Staates anzuwenden ist, so kann, bis die Entscheidung gemäß Artikel 31 getroffen ist, der Versicherungsträger, bei dem ein Anspruch aus dem streitigen Beschäftigungsverhältnis zuerst angemeldet wird, eine vorläufige Fürsorge gewähren, wenn sich nach dem Rechte beider Staaten ein Anspruch ergeben würde. Der Träger der Rentenversicherung kann einen Träger der Krankenversicherung mit der Durchführung der Fürsorge betrauen. Die Fürsorge besteht in den Leistungen, zu denen der Versicherungsträger nach dem für ihn geltenden Rechte verpflichtet wäre.

(2) Wird die vorläufige Fürsorge verweigert oder nicht in dem erforderlichen Umfange gewährt, so kann auf Beschwerde die Aufsichtsbehörde den Versicherungsträger zur Gewährung der vorläufigen Fürsorge anhalten und das Maß der Leistungen bestimmen. Bei Streit zwischen Versicherungsträgern, die nicht derselben Aufsichtsbehörde unterstehen, entscheidet die oberste Verwaltungsbehörde, gegebenenfalls im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien.

(3) Der endgültig verpflichtete Versicherungsträger hat dem Versicherungsträger, der die vorläufige Fürsorge gewährt hat, die dafür gemachten Aufwendungen zu erstatten. Artikel 6, Absatz 2, gilt entsprechend.

Artikel 33.

Oberste Verwaltungsbehörde im Sinne dieses Vertrages ist für die Republik Österreich

blíku ministr sociální péče a pro republiku Rakouskou spolkový ministr pro sociální správu.

Článek 34.

(1) Styk nositelů, úřadů a soudů sociálního pojištění obou států při provádění této úmluvy děje se přímo.

(2) Není-li přímý styk ze zvláštních důvodů možný, mohou nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění jednoho státu dovolati se zprostředkování konsulárního úřadu druhého státu, příslušného podle jejich sídla.

Článek 35.

Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou pokud možno v brzkou vyměněny ve Vídni.

Článek 36.

(1) Úmluva nabude účinnosti prvního dne měsíce, jenž následuje po výměně ratifikačních listin.

(2) Ustanovení této úmluvy platí ode dne její účinnosti také pro dřívější pojistné případy důchodového pojištění, ustanovení čl. 19 až 27 neplatí však, byl-li důchod pravoplatně přiznán v obou státech již před účinností úmluvy nebo jestliže by důchod nepřislušel v žádném z obou států, ani kdyby se použilo předpisů úmluvy; řízení může být zahájeno z moci úřední, musí však být zahájeno, žádá-li o oprávněná osoba nebo zúčastněný nositel pojištění druhého státu. Při použití předpisů této úmluvy se přihlíží i k příspěvkovým dobám, které byly získány před její účinností. Odpovídá-li v době před účinností úmluvy v případech článku 3. skutečné vymezení poměru obou pojištění předpisům tohoto článku, zůstává při tom.

(3) Za dobu před účinností této úmluvy se dodatečně neplatí. Byl-li dosud poskytován důchod vyšší než krácený důchod příslušející podle této úmluvy, není příjemce povinen nahraditi rozdíl. Pokud byly poskytnuty jednorázové dávky, započítají se na splatná důcho-

der Bundesminister für soziale Verwaltung, für die Tschechoslowakische Republik der Minister für soziale Fürsorge.

Artikel 34.

(1) Bei der Durchführung dieses Vertrages verkehren die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung beider Staaten miteinander unmittelbar.

(2) Ist der unmittelbare Verkehr aus besonderen Gründen untunlich, so können die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des einen Staates die Vermittlung der für ihren Sitz zuständigen Konsularbehörde des anderen Staates in Anspruch nehmen.

Artikel 35.

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden werden, sobald als möglich in Wien ausgetauscht werden.

Artikel 36.

(1) Der Vertrag tritt mit dem ersten Tage des Monats in Kraft, der auf den Austausch der Ratifikationsurkunden folgt.

(2) Die Bestimmungen dieses Vertrages gelten mit Wirkung vom Tage ihres Inkrafttretens auch für die früheren Versicherungsfälle in den Rentenversicherungen, die Bestimmungen der Artikel 19 bis 27 jedoch nicht, wenn in beiden Staaten vor Inkrafttreten des Vertrages eine Rente rechtskräftig zuerkannt worden ist oder auch unter Anwendung der Bestimmungen des Vertrages in keinem der beiden Staaten eine Rente anfallen würde; das Verfahren kann von Amts wegen und muß über Antrag des Berechtigten oder eines beteiligten Versicherungsträgers des anderen Staates eingeleitet werden. Bei Anwendung der Bestimmungen dieses Vertrages sind auch vor ihrem Inkrafttreten zurückgelegte Versicherungszeiten zu berücksichtigen. Entspricht in der Zeit vor Inkrafttreten des Vertrages in Fällen des Artikels 3 die tatsächliche Abgrenzung der beiderseitigen Versicherungen den Bestimmungen dieses Artikels, so hat es hiebei sein Bewenden.

(3) Nachzahlungen für die Zeit vor dem Inkrafttreten des Vertrages finden nicht statt. War die bisher gewährte Rente höher als die nach diesem Vertrage zustehende gekürzte Rente, so ist der Empfänger zum Rückersatz nicht verpflichtet. Soweit ein-

dová plnění, leč by pojistný případ byl nastal před 1. lednem 1929.

(4) Osoby, které by byly oprávněny dobrovolně pokračovati v důchodovém pojištění, kdyby příspěvkové doby získané v obou státech bylo bývalo možno již v době zániku pojistné povinnosti sčítati po rozumu této úmluvy a kdyby dohromady činily nejméně 60 příspěvkových měsíců, připustí se k dobrovolnému pokračování v pojištění, počínajíc od účinnosti úmluvy, zapraví-li první příspěvek do tří měsíců po vyhlášení úmluvy v obou státech; toto dobrovolné pokračování v pojištění bude však jen tehdy účinné, nastal-li pojistný případ nejdříve 18 měsíců po účinnosti úmluvy.

Článek 37.

Každý z obou států může vypovědět tuto úmluvu ve lhůtě nejméně jednoho roku pro konec kalendářního roku. Závazky z pojistných případů, na něž bylo použito této úmluvy, jsou nositelé pojištění k tomu na základě úmluvy zavázáni povinni dále plnit přesto, že úmluva byla vypověděna. Nároky (čáky), které podle ustanovení této úmluvy byly zachovány, nezanikají výpovědí úmluvy; jejich další zachování spravuje se pro dobu po zániku účinnosti úmluvy podle vnitrostátních právních předpisů.

Na doklad toho podepsali zmocněnci vlastnoručně tuto úmluvu.

Úmluva vyhotovena v Praze pátého září 1931 v dvojím prvopise v československé a německé řeči, z nichž každý z obou států obdrží po jednom.

Dr. JAN BRABLEC.

Dr. GREGOR.

malige Leistungen gewährt worden sind, werden sie auf die fällig werdenden Rentenleistungen angerechnet, es wäre denn, daß der Versicherungsfall vor dem 1. Jänner 1929 eingetreten ist.

(4) Personen, die zur freiwilligen Fortsetzung einer Rentenversicherung berechtigt gewesen wären, wenn die in beiden Staaten zurückgelegten Beitragszeiten schon zur Zeit des Erlöschens der Versicherungspflicht im Sinne dieses Vertrages zusammenrechenbar gewesen wären und zusammen mindestens 60 Beitragsmonate betragen hätten, sind zur freiwilligen Fortsetzung der Versicherung vom Inkrafttreten des Vertrages an zuzulassen, wenn sie den ersten Beitrag binnen drei Monaten nach Verlautbarung des Vertrages in beiden Staaten entrichten; diese freiwillige Fortsetzung der Versicherung wird jedoch nur wirksam, wenn der Versicherungsfall frühestens 18 Monate nach Inkrafttreten des Vertrages eintritt.

Artikel 37.

Jeder der beiden Staaten kann den Vertrag mit einer Frist von mindestens einem Jahr für den Schluß eines Kalenderjahres kündigen. Verpflichtungen aus Versicherungsfällen, auf die dieser Vertrag angewendet wurde, sind trotz der Kündigung von den auf Grund des Vertrages verpflichteten Versicherungsträgern weiter zu erfüllen. Anwartschaften (Ansprüche), die nach den Bestimmungen dieses Vertrages aufrechterhalten worden sind, erlöschen durch die Kündigung des Vertrages nicht; ihre weitere Aufrechterhaltung richtet sich für die Zeit nach dem Außerkrafttreten des Vertrages nach innerstaatlichem Rechte.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag mit ihren Unterschriften versehen.

Ausgefertigt in Praha am fünften September 1931 in doppelter Urschrift in deutscher und in čechoslovakischer Sprache, von denen jeder der beiden Staaten eine erhält.

Dr. KERBER.

Závěrečný protokol.

Obě vlády shodně prohlašují, že nejpozději v době, kdy nabude účinnosti rakouské invalidní pojištění, zahájí nová vyjednávání za tím účelem, aby zásady vzájemnosti obsažené v předchozí úmluvě byly rozšířeny na invalidní pojištění obou států.

V Praze dne 5. září 1931.

Dr. JAN BRABLEC.

Dr. GREGOR.

Schlußprotokoll.

Die beiden Regierungen erklären ihr Einverständnis darüber, daß sie spätestens bei Inkrafttreten der österreichischen Invalidenversicherung in neuerliche Verhandlungen eintreten werden, um die in dem vorstehenden Vertrag niedergelegten Grundsätze der Gegenseitigkeit auf die beiderseitige Invalidenversicherung auszudehnen.

Praha, am 5. September 1931.

Dr. KERBER.

Druhý závěrečný protokol.

Ustanovení článku 11 se nevztahují na nemocenské pojištění zemědělských dělníků, dokud dohodou obou nejvyšších správních úřadů nebude stanovena plná účinnost těchto předpisů; nicméně dávky z nemocenského pojištění budou v každém případě poskytovány, nastane-li pojistný případ za trvání pojištění.

V Praze dne 18. ledna 1933.

Dr. JAN BRABLEC.

Dr. KV. GREGOR.

Zweites Schlußprotokoll.

Die Vorschriften des Artikels 11 finden auf die Krankenversicherung der Landarbeiter insolange nicht Anwendung, als nicht durch ein Übereinkommen der beiden obersten Verwaltungsbehörden die volle Anwendung dieser Vorschriften festgesetzt wird; doch sind die Leistungen aus der Krankenversicherung jedenfalls dann zu gewähren, wenn der Versicherungsfall während des Bestandes der Versicherung eintritt.

Praha, am 18. Jänner 1933.

Dr. KERBER.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM A DRUHÝM ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUŤI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 7. DUBNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO TŘETÍHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláshuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny ve Vídni dne 27. dubna 1933, takže úmluva nabyla podle čl. 36 mezinárodní působnosti dnem 1. května 1933.

Dr. Beneš v. r.